

hvorvidt det lader sig gøre at ordne Forholdet paa dette Aars Finanslov, og i saa Fald kunne vi tale om Spørgsmaalet senere.

Det ærede Medlem fra Verninge (Lindø) ønskede elektrisk Lys paa Aarup og Glamsbjerg Stationer. Ja, der er mange Ting, vi kunde ønske i denne Verden, og det er ikke saa mærkeligt, om man paa disse Stationer ønsker elektrisk Lys, men jeg tør vel nok i denne Forbindelse tage det ærede Medlems egne Udtalelser til min ærede Kollega, Landbrugsministeren, om Sparsommelighed til Indtægt. Det er neppe saa absolut nødvendigt, at der i Aar kommer elektrisk Lys paa disse to Stationer, og maaske kunne vi saa forhandle nærmere om Tingen til næste Aar.

Til det ærede Medlem fra Brædstrup (K. Kristensen), som spurgte, om ikke Anlægget af Silkeborg—Bramminge-Banen kunde fremskyndes, skal jeg sige, at det er et af de Spørgsmaal, som det er temmelig unødvendigt at komme med, thi det er rent umuligt at forandre den Rækkefølge, som en Gang ved Lov er vedtagen.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), der omtalte Korsør Jernbanestation og Færgeleje, var lidt slem, han mente, at Stationen var ved at skride ud i Stranden. Saa galt er det nu vel heller ikke. Man har set, at der er kommet en lille Revne i Jernbanestationen paa $\frac{1}{4}$ Tomme, som vel hidrører fra, at Stationen, som bekendt, er bygget paa Pæle, og ved den Rysten, der fremkommer ved Trafikken i Nærheden, kan noget saadant opstaa. Der er imidlertid ikke siden den Tid fremkommet yderligere Revner af Betydning, saa man haaber, det ikke skal have blivende Følger, end sige, at man skal risikere, at Stationen glider ud i Stranden. Det ærede Medlem omtalte saa en normalsporet Bane mod Vest fra Horsens. Ja, Horsens holder af at faa mange Baner. Nu er Horsens bleven noget klogere, end den var i sin Tid, nu ønsker den normalsporede Baner, i sin Tid ønskede den smalsporede, hvad den nu vel indser var en stor Fejltagelse. Denne Bane er imidlertid ikke paa den af Rigsdagen vedtagne Lov, saa man kan ikke sige noget bestemt om den for Øjeblikket. Om en anden Ting, som det ærede Medlem omtalte, nemlig et Havnespor i Horsens, har der været Strid mellem Ministeriet og Byraadet, og Striden angik, hvor stort et Tilskud Byen skulde give for at faa dette Spor ordnet. Nu er der en gammel Overenskomst, som jeg indrømmer ikke er meget værd, som taler om dette Forhold, og

det vilde vistnok være mere naturligt, om denne Overenskomst blev opsagt i Stedet for, at man næsten altid er i Uoverensstemmelse om disse Forhold. Det hedder i denne Overenskomst: „For saa vidt de paagældende ere enige“; men de blive aldrig enige, og naar de ere uenige, er Overenskomsten jo bortfalden. Her er der et Tilfælde, hvor det har knebet med denne Overenskomst, og hvor man efter gentagne Forhandlinger mellem Horsens Byraad og Ministeriet er kommen saa vidt, at der saa nogenlunde er taget Bestemmelse om, at Horsens Byraad skulde yde et Tilskud paa 8,000 Kr., d. v. s., det er den Merudgift, der vil blive, ved at disse Havnespor skulle nedlægges i Vej eller Gade, som det hedder. Man har ikke kunnet imødekomme Horsens Byraad mere end netop dertil, og man haaber, at man saa paa Grundlag deraf kan komme til en Overenskomst.

Saa omtalte det ærede Medlem det nye Varehus eller Skur, som det ærede Medlem kaldte det, i Horsens. Ja, der bliver stillet det Krav til Statsbanerne, at de skulle forrente sig, og at der skal vises Sparsommelighed, men desuagtet bliver der stadig stillet Forlangender om flere kostbare Foranstaltninger. Nu er det vel heller ikke saa slemt, som det ærede Medlem mener. Justitsministeren har i hvert Fald givet Dispensation fra Byggevedtægten, og det maa vel ikke være saa galt. Jeg tror, at dette Vareskur eller Varehus, maa kunne gøre god Fyldest. For øvrigt vil der vel en Gang i Tiden blive Tale om at forandre Forholdene paa Horsens Stationsplads.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) anmodede om, at der maa gives Lov til af Fornylsesfonden for Hillerød—Frederiksværk-Banen at anvende de nødvendige Midler til Forarbejderne ved Frederiksværk—Hundreded-Banen. Dertil skal jeg sige, at efter de indhentede Oplysninger kan der ikke gives en absolut Tilladelse dertil, thi hvis man virkelig er i den Grad interesseret i denne Bane, maa disse smaa Midler til Forarbejderne vel ogsaa nok kunne bringes til Veje, uden at man behøver at angribe Fornylsesfonden. Saa omtalte det ærede Medlem de private Baners Lønningsforhold. De ere i Virkeligheden overvejede ved mangfoldige Lejligheder, og som jeg ogsaa sagde sidst, jeg havde Ordet, er det vanskeligt at komme til at lovgive om private Baners Lønningsforhold. Det vil altid være rigtigt, om disse Lønningsforhold blive ordnede nogenlunde i Samklang og Overens-